

Til §§ 14-15

De afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, skal den 15. juli i året efter afgiftsåret indsende endelig opgørelse over det afgiftspligtige afkast i afgiftsåret. Det samme gælder pengeinstitutterne i det omfang, de ikke afregner afgiften for rene kontantkonti endeligt den 15. december i afgiftsåret. Samtidig indbetales den eventuelt for lidt indbetalte afgift med tillæg af renter. For meget indbetalt afgift med tillæg af renter modregnes i a conto afgiften for det aktuelle afgiftsår. Eventuelle yderligere overskydende afgiftsbeløb med renter tilbagebetales.

Renten svarer til den i § 10, stk. 3, litra b, nævnte rente til brug for afgiftsprocenten i året efter afgiftsåret.

Der er i § 14, stk. 2, åbnet adgang til, at pensionskasser og pensionsfonde, der på grund af overgangsordningen ikke skal betale afgift, kan indsende en særlig erklæring herom attesteret af en statsautoriseret eller registreret revisor i stedet for en egentlig opgørelse.

Til § 16

Ved ophævelse af en ordning i et pengeinstitut skal der foretages en endelig afregning vedrørende det løbende afgiftsår. Sker ophævelsen inden den 15. juli, skal der ligeledes foretages endelig afregning vedrørende det foregående år. Hvis ophævelsen af ordningen er sket efter den 15. juli, er der sket endelig afregning vedrørende det foregående år, ligesom der er sket a conto indbetaling vedrørende det løbende afgiftsår. Den endelige afregning omfatter i dette tilfælde alene forskellen mellem a conto afgiften og den endelige afgift vedrørende afgiftsåret. Indsendelse af opgørelsen og indbetaling af afgiften skal ske inden for samme frist, som gælder ved indbetaling af afgift efter pensionsbeskatningsloven.

I de tilfælde, hvor pengeinstituttet efter § 13, stk. 2, afregner endeligt i afgiftsåret, omfatter afregningen kun det løbende afgiftsår.

I det endelige afkast indgår også afkastet af værdipapirer i en pensionsopsparingskonto. I dette afkast indgår kursgevinster og -tab, som om det pågældende værdipapir var solgt på ophævelsesdagen for et beløb svarende til kursværdien den pågældende dag. Renter, der er påløbet til ophævelsesdagen, indgår i afgiftsgrundlaget.

Efter stk. 2 gælder der tilsvarende regler som omhandlet i stk. 1 i de tilfælde, hvor afgiftspligten efter § 2, stk. 1, ophører, f.eks. som følge af at en pensionskasse likvideres.

Efter stk. 3 kan der til ordningen eller institutionen udbetales en beregnet negativ afgift, såfremt der ved ophævelsen henholdsvis ophøret konstateres et negativt afgiftsgrundlag. Dette kan skyldes, at der realiseres kurstab, og at disse kurstab korrigeret for en eventuel restsaldo på kontoen ifølge § 4, stk. 4, overstiger årets afkast. Udbetalingen svarer til årets afgiftssats ganget med den afgiftspligtige del af det opgjorte afgiftsgrundlag.

De negative afgiftsbeløb indgår i grundlaget for beregningen af afgift efter pensionsbeskatningsloven.

Efter stk. 4 skal der betales renter vedrørende for lidt eller for meget betalt afgift for året for afgiftspligtens bortfald. Renten svarer til den i § 10, stk. 3, litra b, nævnte rente. Forrentningen sker fra den 15. juli i det foregående år til betaling sker. Betales der ikke inden den sidste rettidige betalingsdag (3 måneder efter afgiftspligtens ophor), skal der svares morarenter efter § 19 med 1,3 pct. pr. påbegyndt måned.

For det løbende afgiftsår betales der ikke renter vedrørende det for lidt eller eventuelt for meget betalte afgiftsbeløb, bortset fra de i § 13, stk. 2, nævnte tilfælde, hvor pengeinstituttet har valgt at betale endelig afgift i afgiftsåret. Derimod betales der også for dette år morarenter efter § 19 ved for sen betaling af afgiften (3 måneder efter afgiftspligtens ophor).

Til § 18

Det er tanken, at opgørelserne skal indgives på særlige blanketter, der udarbejdes af statsskattedirektoratet. Disse blanketter vil man søge at indrette således, at der alene indberettes forholdsvis få oplysninger.

Statsskattedirektoratet skal kontrollere opgørelsen og afgiftsberegningen, såvel vedrørende den foreløbige som den endelige afgift. Hvis statsskattedirektoratet finder, at den foreløbige eller endelige afgift skal ændres, forelægger direktoratet spørgsmålet for ligningsrådet, der kan ændre afgiften. Sker der en sådan ændring, skal meddelelse herom gives til den afgiftspligtige. For så vidt angår opsparingsordninger i pengeinstitutter, skal meddelelse om ændringen dog ikke sendes til kontohaverne, men til det pengeinstitut der har indsendt opgørelsen. Pengeinstituttet videregiver meddelelsen om ændringen til kontohaveren.

Den afgiftspligtige kontohaver i et pengeinstitut kan klage til landsskatteretten over pengeinstituttets opgørelse af afgiftsgrundlaget og beregning af den endelige afgift. Det er en betingelse for denne